

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrsti 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. O pravištvu, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

Koncem tega meseca začenja se novo naročevanje na „Slovenski Narod“. Vse gg. naročnike, katerim naročnina poteka, nujno prosimo, da jo ob pravem času pošljejo, ker moramo na nalog lastništva list ustavljati onim, kateri naprej ne plačajo. Ker se lista tiska le toliko, kolikor je naročnikov, ne moremo vselej kasneje številke dopošiljati, ako se naročevanje zakasni.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gld. 50 kr.
Za četrt leta	3 " 30 "
Za en mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gld. — kr.
Za četrt leta	4 " — "
Za en mesec	1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta	2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejeman " " "	3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Deželni zbori.

Kranjski deželni zbor.

(Konec.)

(VII. seja 28. marca.) Za dr. Bleiweisom se oglasi Dežman in pravi: Velike nezgode zaradi živinske kuge so bile tudi predmet razgovora v državnem zboru. Naše ministerstvo se je obrnilo na ogersko vlado, katera je bila radovoljno pripravljena ob času živinske kuge strožje na meji postopati. Ker pa spada

postavodajstvo o zadevah živinske kuge mejnotranje zadeve Hrvatske, nij moglo ogersko ministerstvo nič učiniti, hrvatska vlada pa nij storila nič. Zatorej nij dualizem kriv velike škode, ki jo trpi kranjska dežela po živinske kugi, ampak trializem. Kaj bi še bilo misli Dežman, ko bi se po dr. Bleiweisu toliko zaželeni pluralizem uvedel v Avstriji.

Baron Abfaltrern pravi, da nema kot poročevalec, ker so proti poročilu finančnega odseka bistveno nij ničesar ugovarjalo, nij opomeniti. Samo dr. Bleiweisu, ki išče radikalnega sredstva za zboljšanje sedanjih razmer, hotel bi jedno tako priporočati in to bi bilo, ko bi on in njegova stranka popustila politiko, katero baron Abfaltrern nazivlja: „Politik des Grössenwahnes“ (na katerem pa gospod baron sam laborira. Ur.)

Koncem debate se oglasi vitez Widman. Z le njemu navadno osornostjo, govori kakor bi imel pred soboj svoje subalterne pisarje ne pa zastopnike slovenskega, cesarju zvestega národa. Najpoprej izkuša vlado od dr. Bleiweisa navedenih posameznih slučajih zagovarjati, kar se mu pa le prav slabo posreči. O ravno obravnavanej stvari, obeta, da bode pravične terjatve dežele pri ministerstvu podpiral. Po tem pa se spusti na državopravno polje in govori še osorneje:

„Ako se skuša napadati ustava, potem so se gospodje zmotili v letnej številki, ki jo denes pišemo. Ustava obstoji uže deset let, in se je praktično obnesla (?) Vsaka politična stranka ima priložnost na temelju ustave razvijati svoj program. (Pa kako?) Slabo boste napravili uslugo državi, posebno pa kranjske deželi, ki je tesno zvezana z državo in nje potrebuje, ako skušate omajavati pravno obstoječo: ustavo. Lojalno ljudstvo kranjske dežele, ki vas je v zbor poslalo, zagotav-

ljam vas, je razpora srčno sito (herzlich satt) (vide ljubljanske volitve Ur.) in ono od vas pričakuje, da uredite deželni proračun in stavite kaj koristnega za deželo, ne pa da ponavljate tukaj v tej dvorani mnogokrat (uže voljene državopravne debate. Ne silite gospoda do stanja ki bi pripravilo nas v strašno kaotično zmešnjavo. (Kadar dobimo stenogram te g. Widmanove politične kaznovalne pridige, prinesemo jo s komentatom. Ur.)

Potem se sprejmó vsi predlogi finančnega odseka brez debate.

Prihodnja seja je v soboto.

Proračun kranjskega deželnega zaklada, ki se je predložil poslancem v zadnej seji kaže: Skupni znesek dohodkov 66.198 gl. 96 $\frac{1}{2}$ kr. Potrebščina je 319.372 gl. 84 $\frac{1}{2}$ kr., torej se kaže primankanja 253.173 gl. 88 kr. Ta se ima pokriti z 20% prikladami na vse neposrednje davke za l. 1877, izvzemši doklado za vojaščino v skupnem znesku 1.126.290 gl. po odbitku odpuščenih davkov s čistim ostankom z 210.000 gl. in 20% priklado na davek užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa v znesku 71.000 gl. tedaj skupaj z 281.100 gl. Končni presežek v znesku 27.926 gl. 12 kr. se porabi za to, da se dolg deželnega zaklada nekoliko poplača.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. marca.

Gališki deželni zbor hoče baje s posebno postavo določiti, da je na galiških univerzah učni jezik poljski.

V češkem zboru je izročil dr. Trojan peticijo v ustanovljenji češke univerze. Deželni odbor nemški je obljubil, dotične predloge staviti. Ali — od Nemcev bodo Čehi malo dobili. Poznamo se!

Listek.

Moskva in Moskvičani.

Za carja Mihajla Feodoroviča (1613—1645).

(Po O carju spisal J. Steklasa.)

(Konec.)

Take prekrasne črtice npravov zjednačujejo nekoliko z veliko nevednostjo stare Ruse. . . Tako so namreč oni držali zvezdoslovje za vražarstvo. Pripoveduje se, da je car Mihajl Feodorovič želel pri sebi na svojem dvoru pridržati nekoliko časa zvezdoslovca Olearja, ali národ se je zgrozil, ter govoril: „Car hoče imeti pri sebi vražarja, ki naveščuje iz zvezd bodočnost!“ Zavoljo tega se je prestrašil Olearij, ter se bal národa. Črez nekoliko let se je zopet povrnil v Moskvo, ter je zabavljajal tajnika izvanjskih del s temno kamero — in mu pokazival na steno predmete iz bližnje

ulice. Tajnik se je tresel in križal; pred vsem se je njemu videlo to najbolj čudno, da se vidijo ljudje in konji s zgor obrnjenimi nogami in da se tako dalje pomičejo. Holandski vojaški ranocelnik, Kvirinus, v službi carske je imel pri sebi v sobi okostje človeško. Jedenkrat je sviral Kvirinus na lutno — in veter odrinuvši odprto okno, je pomajal malo s kostmi na steni. Strelci so to videli, ter razglasili po mestu, da drži ranocelnik pri sebi mrtve, koji po njegovej lutni plešejo. . . To je začul tudi patrijarh in bednega Kvirinusa so skoro sežgali kot vražarja. . . Na vso srečo je mogel vendar raztolmačiti svoje vražarstvo knezu Ivanu Borisoviču Čerkaškemu — in strašna dogodba se je svršila s tem, da so ranocelnika odpravili iz Moskve, a okostje so sežgali, se vé da ne za časa plesa, za moskovsko mitnico.

Mej tem pa je bila vera v vražarstvo, t. j. v vražarsko lečenje takrat silno razvita

v vseh razredih prebivalstva. Narvinski pastor, Martin Berg, bivši v Moskvi pri carju Godunovu, pripoveduje sledečo smešno pravljico: „Car Boris je obolel na protinu, ter dal razglasiti po mestu, da bode izkušen človek, ki bi ga znal izlečiti od te bolesi, nardarjen zato po carske milosti. Žena necega bojarskega sina je sklenila to priložnost upotrebiti, vsa hrepeneča, da se osveti svojemu možu razne nepravilnosti in naglosti. Ona je javila v carski dvor, da zna njen mož gotovo sredstvo proti tej boleznin in da bi mogel lahko carja izlečiti, ali da se temu jako protiviti, a ona ne zna zakaj. Bojarskega sina so poklicali, izpraševali ga: ali ta pa trdi, da nema niti pojma v lečništvu. Njemu se ne veruje, nego grozi s tamnicó, še celó s smrtjo. Videč, kako se govori, neogibljivo bedo, zahteval je prisiljeni lečnik za obrok, pošlje nakosit trave, napravi iz nje carju okladke. . . in bolečina je ponehala, morda ne od lekar-

V **Dubrovniku** se zdaj vrše pogovori, kako bi se pomirila Hercegovina po Andrassyjevih reformah. Baron Rodić je bil na kosilo povabil turškega poveljnika Muktar-pašo in Baša-Efendija s spremstvom in tudi druge konzule. To je menda zadnji poskus, a gotovo je skoraj, da ne bode nič vspeha imel.

Mej Rodićem in turškimi poveljniki je bilo dogovorjeno, še jedenkrat izdati neko novo proklamacijo na vstaše in begunce, v katerem se obeta moralična (!) podpora vseh evropskih velevladstij, dveletno oproščenje davkov za begunce in danj potrebnega žita in semena od strani turške vlade, zidanje požganih hiš na stroške turške države. Muktar paša je pa zahteval, da vstaši ne branijo tvrđjavo Nikšić z živežem oskrbeti. Tega pa vstaši, kateri Nikšić oblegajo, valjda ne bodo pustili in tako bode vse dogovarjanje Rodičevo brezuspešno in Avstriji ne bode ostalo drugo, nego vojaško intervenirati.

V **ogerskem** zboru je odgovoril minister Tisza na novo Türkovo interpelacijo zaradi siljenja bosenskih ubežnikov na vrnitev domov, da dosedanja gostoljubnost ne more vezati naše države, da bi tudi na dalje hranili begunce, ako jim je mogoče, vrniti se nazaj v domovino. — Seje ogerskega zbora so se potem odložile do 20. aprila.

Vnanje države.

Ruski „Golos“ v uvodnem članku, ki je veliko pozornost obudil, na novo zagotavlja, da Rusija ne bode hotela, niti mogla pripustiti, da se kaka druga država vmeša z vojsko v razrešitev osode pravoslavnih slovenskih bratov, ki so pod Turčijo. — Rusija ne stori ničesa, a ni drugim ne pripušča, kakšna je to politika slovanska? Smisel ima le, ako je res, da bi se sedanji car odpovedal in carjeviču prepustil vladanje.

Turška vlada je sklenila kupon, ki bi ga imela plačati 1. aprila ne plačati sedaj ampak še le 1. julija. To se pravi, nema nič in plačati ne more. To je skoro popolen bankrot! In taka država se od naše avstrijske strani, od nemške in magjarske še podpira!

V **Rimu** je novo Depretisovo italijansko ministerstvo dalo svoj program v zbornici na svitlo. Ta naglašja reformo volilnega reda v smislu prave svobode in iskrenosti volje narodove, odgovornost javnih uradnikov, poboljšanje; gledé cerkvene politike ne bode ministerstvo niti sovražno niti ne bode boja začinjalo, a tudi ne pogodeb delalo. Ravnalo se bode strogo po obstoječih postavah, a bode tudi predložilo obširno postavo o svobodi vesti in hranjenji cerkvenega premoženja, in o prisiljenji šolskega nauka za ljudstvo. Vnanja politika se ne izpreminja.

Dopisi.

Iz tržaške okolice 27. marca [Izv. dop.] (Poročilo IX. občnega zbora pol.

društva „Edinost“ za tržaško okolico.) Zaradi neugodnega vremena prišlo je k zboru samo okolo 30 udov, predsedoval je g. Dolinar, ki podpredsednik je bil zadržan, vlado je zastopal nadkomisar g. Vidic, navzočni so bili tudi gg. predsednik rojanske čitalnice (ud „Edinosti“) g. Žvanut in g. Dolenc urednik „Soče“ in g. Podkrajšek; zborovanje se je začelo ob 4. uri po polu dne. Bral se je zapisnik zadnjega občnega zbora in je bil jednoglasno potrjen. Izrekla se je zaupnica g. Nabergoju za možato postopanje v državnem zboru na Dunaji; govoril je g. Trobec, iz dolzega govora posnamemo samo to: „Vsi tržaški Slovenci moramo v svojo čast, korist in veselje v spominu ohraniti srečni dan preimenitne volitve našega vrlega poslanca v državni zbor, č. g. Nabergoja. Tisti dan je bil posebno za nas okoličane srečen dan, vsi smo bili lepo zjedinjeni, zato pa je bila naša zmaga. Naše veliko zaupanje v velečestitega g. Nabergoja se nam vedno lepše potrjuje. On skrbi za svoje volilce v državnem zboru na Dunaji, zastopa dobro našo okolico, razlaga naše slabo stanje, predlaga zboljšanje in terja naše pravice. Hvala in slava njemu (živio!) Natančno je potem razložil govornik vse delovanje Nabergojevo na Dunaji, ter pretresaval zboljšanje sprejete postave užitnine mesa za okolico, potem je nadaljeval: „In to potrebno naše zboljšanje je mestno svetovalstvo uže začelo zatirati s tem, da so poslali na Dunaj protest proti sprejetemu predlogu g. Nabergoja, da ne bi visoka gospodarska zbornica in presvitli naš cesar omenjene postave potrdila.

Mi pa upamo, da visoka gospodarska zbornica, visoka vlada in presvitli naš cesar ne bodo našega zboljšanja zavirali v podpiranje slabemu gospodarstvu in potratam mestnega svetovalstva in tržaškega magistrata! Saj mi okoličani v vseh obzirih pričakujemo pomoč samo od visokega c. kr. namestništva v Trstu, od visoke vlade in presvitlega našega cesarja Franjo Josipa bog ga živi! (živio!). Dragi rojaki! Naša dolžnost je, da odkritosrčno izrekamo svoje zaupanje in najtoplejšo zahvalo č. g. Nabergoju za njegov govor dne 16. febr. t. l. in sploh za vse njegovo delovanje v državnem zboru na Dunaji. Zato predlagam slavnemu obč. zboru, naj izvoli jednoglasno skleniti, da se napravi in izroči č. g. Nabergoju spomenica v znamenje naše zaupnosti in najtoplejše zahvale za njegove omenjene zasluge. Predlog je bil jednoglasno sprejet.

V 3. točki. Protest proti demonstraciji mestnega svetovalstva, naj se ne sprejme Nabergojev predlog gledé užitnine. Govoril je g. Dolinar: Slavni zbor! Naš vrli poslanec č. g. Nabergoj, kakor vam je uže znano, je možato postopal v državnem zboru v korist cele okolice gledé vseh potreb, zato je naša dolžnost, da še vrlému možu izkazemo hvaležni za blagi trud v našo korist.

Pa njegovo delovanje hoče mestno starešinstvo zatreti s tem, da so poslali protest proti sprejetemu predlogu, da ne bi se omenjena postava potrdila, da pa njih demonstracija ne bode veljave imela, moramo legalno protestovati. Ker naše društvo „Edinost“, mora postopati po želji in koristi vseh okoličanov, zato je odbor napravil dve peticiji, jedno na visoko gospodsko zbornico, jedno pa na visoko c. k. finančno ministerstvo na Dunaj.

Prečita peticije. Na to pristavi g. Požar, da bi bilo dobro v peticijah omeniti tudi dac od vina in družih rečij pa govornik mu odgovori, da v tem nij mogoče za zdaj sklepati, pri drugej priložnosti se bode uže na Dunaji tudi o tem predlagalo.

Potem namestnik predsedništva da predlog omenjenih peticij na glasovanje in predlog je bil jednoglasno sprejet.

V 4. točki posameznih nasvetov se prvi k besedi oglasi g. Požar posestnik v Rojani. Naš deželni zbor, hoče zopet prikrajšati dve važni pravici, prvič z volilno reformo naš hoče tako razcepiti, da ne bi bili v stanji nikoli več svojih zastopnikov v zboru imeti, toliko menj pa v držanem zboru. Dugič pa hočejo razširiti mejo mestnega pomerja. Naj naše duštvo energično protestira. In ako nij mogoče drugače pomoči dobiti za odvrat omenjene krivice, naj se pa okolica od tržaškega mesta loči.

V tem je predgovornika energično podpiral g. Trobec. Veliko pritožeb je naš odbor, od bolj odličnih in domorodnih okoličanov uže v tem obziru prejel. Vsi smo o teh dveh krivicah, katere pretijo našej zatiranej okolici, tako razkačeni in nezadovoljni, da bodedemo, ako protest nam ne bi pomagal v tabor poklicali vse okličane in pod milim nebom povzdignili glas iskajoč pomoči v naših pravicah na višje kroge in legalno do visoke vlade protestirali, od koder gotovo upamo pravično pomoč dobiti.

Potem je bil prečitan dopis iz tržaške

stva, nego sama od sebe in slučajno. Car se je uveril o izkustvu domnevnega lečnika, zapovedal kazniti ga za trmoglavost, vendar pa tudi tepenega nadariti s sobolovo kučmo, dvesto rubljev v denarjih, ali z oblubo, da se ne bode jezil na ženo. Bilo je čuti, da sta potem mož in žena v miru živela.“

Zdaj pa povejmo še nekoliko besedij o tujcih, ki so se takrat naselili v Moskvi. Uže za velikega kneza Ivana Vasiljeviča jih je mnogo dohajalo v Rusijo. On in sin njegov Vasilij Ivanovič jemala sta je v svoje službe. Kasneje jim je bilo odkazano mesto za gradom, na bregu Jauze, kjer so jim postavili na račun državne blagajne, hiše in druga sloslopja. Žene nemških vojniov, zapazivši kar si bodi kaj novega pri Rusih, ki so hodili mimo njihovih oken, klicale so jedna drugej: „kulke, kulke; hir!“ t. j., glej, glej, tukaj; Rusi pa so si te besede dobro zapamtili, ter nazvali to nemško naselbino: „Kukej.“ Črez

nekoliko let je bila ona zapuščena; tujci so se začeli seliti v mesto in bogatejši izmejnjih graditi si zidane hiše. Luterani so imeli svojo cerkev v Belem-gorodu; ali ženscina nesloga jo je porušila do temelja. Olearij pripoveduje tako-le o tem dogodku: Mnogi nemški častnici, bivši v ruskej službi, so se poženili z deklami, ki so se ponašale s čini svojih mož, ter vsled tega zahtevale, da sedé v cerkvi pred trgovskimi ženami. Poslednje pa jim nijso hotele odstopiti mesta in prepir je nastal. V tem trenutku se je vozil patrijarh mimo; on je zvedel uzrok prepira, ter precej rešil to pravdo, rekoč: „Ker one ne hodijo v cerkev molit, nego prepirat se, to je bolje, da je nemajo, ter je zapovedal, da se poruši cerkev do temelja. Črez nekoliko časa so sezidali drugo v Zimmem-gorodu, ali v kratkem so se morali preseliti za nasip. Še za Mihajla Feodoroviča so se potoževali moskovski duhovni na to, da Nemci živé v njihovih župah;

ali ker je car mnogo držal do tujcev, zato nijso te tožbe imele nobenega vspeha niti za carevanja Alekša Mihajloviča. Vredno je tudi pristaviti, da ruski carji, ceneči vse druge tujce, samo jedinim katolikom nijso dovoljevali slobodne božje službe v Moskvi; tako velik vpliv je imela mejsobna zavist mej zapadno in iztočno cerkvijo! Le-ta zavist se je pa še povečala za časa Lažidimitrija in poljskih zločinov v Rusiji.

Od tujcev jih je mnogo za carja Mihajla Feodoroviča prešlo k pravoslavnej veri. Na primer grof Šlik, ki se je kasneje skoraj oženil z gosudarjevo sestro; polkovnik Leslie, baron Peter Remon in francoski dvorjanin De-Gran in vsi so častno odslužili Rusiji in njenim vladarjem, koji so se jim pa tudi vedno laskali.

K zaključku tega kratkega popisa dostavljamo še to, kar govori o Rusih tega časa njim tuj človek.

Za carja Mihajla Feodoroviča je bil v Ru-

okolice v „Slovenskem Narodu“ od 15. marca t. l. št. 61.

Predlog je bil jednoglasno sprejet. Ker se nij nobeden več k besedi oglasil je namestnik predsedništva zbor ob 6. uri zaključil.

Po končanem zboru smo se prav dobro zabavali. Barkolanski pevci so nas z lepim narodnim petjem veliko razveseljevali.

Potem je g. Dolenc urednik „Soče“ v jedrnatem govoru napil č. g. Nabergoju živio klici in napitnice so se pogostoma vrstile. Dolinar je z lepim govorom spomnil se smrti vlega narodnjaka dr. Lavriča, ter predlagal nabor za njegov spomin. G. Žvanut z dobrim govorom je podpiral predlog g. Dolinarja, kateri je potem pri malej skupščini nabral 7 gl. 72 kr. nazadnje je še govoril g. Podkrajšek. In tako smo prav lepo in v veselji končali praznik našega občnega zbora v Barkoli. A. T.

V Spiljetu v Dalmaciji 24. marca [Izv. dop.] K svojemu poslednjemu brzojavu pridavam še sledeče: Četa, koju je Ljubibratić pred svojim ujetjem zbral, ter čez Neretvo prepeljal, se je brž ko ne po vse razbila; tako vsaj moramo slediti iz vseh poročil, koja nam dohajajo iz raznih krajev meje, iz Metkovića, Verlike in Sinja. — Aleksa Jakšić, naslednik vojevodstva Ljubibratića, šel je s 15 možmi izpitovat kraje poleg dalmatinske meje od Metkovića preko Livno do skrajne meje Livanskega polja. Hotel se je presvedočiti, je-li ta kraj za njegovo delovanje sposoben ali ne, a predal je za ta čas vojevodstvo popu Mužiću, kateri je s svojimi momki dopolnil nadimeno četo. Jakšić je torej prevzel nalogo korporalsko, ter prepustil glavnejšo in važnejšo popu, koji bi bil morda sposobnejši za prvo. — Pop Mužić je pré ležal 5 dnij na onem mestu, kjer ga je zapustil Jakšić, ter mislil, da ga tam ne more nikdo premagati; ali baš s tem je dal Turkom prilžnost izvohati ga, ter od vseh strani ga vznemirovati. — Do té dobe so poročila vsa jednaka, ali od tu različna. Jedni pravijo, da je Mužić prisiljen od Turkov predal se avstrijskim vojakom, drugi pak, da je svojo t. j. ono četo, koju je sam Ljubibratić v pomoč pripeljal, prostovoljno peljal čez avstrijsko mejo. — Faktum pak je, da je Mužić in 80 do 100 družih vstašev padlo avstrijskim vojakom v roke, da Jakšić morda še denes nij pri svoji četi, katera ima biti še vedno na turški meji in nerazklopljena pri Klobuku kraj

siji doktor Pavel Fleming — učen človek, pošten — in pesnik. Zvedavost videti narod skoraj čisto nepoznan v Evropi, pripeljala ga je v rusko domovino. On je živel pet mesecev v raznih vaseh okolo Novgoroda, trudil se poznovati nrave ruskih poljedelcev ter je popisal v verzih v svojem maternem jeziku s takimi le bojami: „Zvedavost uma me je nagnila, zapustiti domovino in prijatelje svoje, da bi videl oddaljen svet, katerega poznamo mi samo po obrekovanji sosedov njegovih ali po popisu lažnivih popotnikov. Blagodarjem sudbino! . . . Dobro srce najde vedno še boljše. V zemlji, imenovanj barbarskej, sem videl ljudi, ki so dostojni, da se zares imenujejo ljudje. Poljedelec ruski ne umstvuje o slobodi, ali vistini je sloboden v duši, on je bogat, ker ne pozna nobenega pomanjkanja: cveti na zdravji, ima dobro srce, ter ne ve, kaj je to slavohlepje v človeku; živi v nizkej od njega narejenej hišici, zadovoljen, da ga ona varje pred nevihto

Vergorca. — Mužičevi vstaši so internirani na otoku Kurcola. — Tudi na Črnogorskej meji je bil nek hud boj pretekli teden, in kakor se brzojavlja tukajšnjemu avtonomaškemu listu „L'auvenire“ bil je izid za vstaše žalosten. Ali to vest je pač treba z ono rezervo čitati, kakor vsa poročila „N. Fr. Pr.“ — In če se je to tudi zgodilo, konec vstanka še nij, dokler živi še koji Hercegovinec, in naj si turški (pravi ali nemški) listi kacih 14 dnij še toliko prizadevajo dokazovati svojim vernim in nevernim, da vstanka nema više, kakor se to uže več kratov činili, vstanek je vendar še vedno in je na boljših nogah, nego cela turška vojska v Hercegovini in Bosniji. — Pripovedovali so mi ljudje, koji so na svoje oči videli turške vojake pribegle na avstrijsko mejo, osobito v Dubrovnik, da so prišli v snegu bosi, lačni, raztrgani, da so bili prej podobni ciganom nego vojakom. Plačila uže niso dobili kacih 5 mesecev, jesti nič ali pa le malo. Često se pripeti, da pribegne turški vojak k vstašem, samo da bi jesti dobil.

In če so vstaši pretrpeli zimo, bodo pretrpeli tudi še kaj družega. Konec vstanka pa še nij.

Domače stvari.

— (Volitve za I. razred ljubljanske mestne občine) so izpale za nas neugodno, kakor tudi v sedanjih razmerah nijsmo mogli drugače pričakovati. Narodni kandidati so imeli: g. Pakič 85 glasov, g. Vilhar 81 glasov, g. Peterca 77 in g. Ničman 76 glasov. — Protivniki, ki so zmagali, dobili so: g. Mahr 127 glasov, Suppantschitsch 119, Schrey 116 in Mallitsch 115 glasov. — Lani sta imela narodna kandidata največ 77 in najmenj 68 glasov. Torej smo letos za osem glasov naprej. Gotovo je, da bomo napredovali od leta do leta in ne bode dolgo, da zmagamo. V sedanjih časih britke in trde opozicije je uže častna minoriteta 85 glasov taka, iz katere mora s časom gotova večina postati. Kakor brž bi pa drug političen veter dahnil, imamo večino precej. Žalibog tudi letos več narodnjakov nij prišlo volit. Jedni so se od straha pred vladjo odpeljali, drugi se je bolan naredil, tretjega najti nij bilo. Čast pa značajnim volilcem, ki se nijso odtegnili volitve in s tako lepo manjino protivnikom pokazali, da ima naša stranka tudi tu, v razredu največjih davkoplachevalcev krepek stržen, zrno prihodnosti. — Kar Ljub-

in mrazom; dela veselo v upanji na boga; naslađuje se v miru s svojo verno soprogo ter zaspi sladko pri petji slavčeka. Žena je srečna v pokornosti do svojega moža, in strogost njegovo drži za znak ljubezni. On se ne boji tatov, revščina mu je proti temu najboljša straža; ne skrbi preveč za bodočnost, ker veruje, da oče nebeški skrbi za vse ljudi. Ne obžalujte njegove nevednosti — učeni možje Evrope. On razumi dobro svojega sosedu, ter misli, da zna vse potrebno. O ta narod spada še k carstvu Saturna (pri starih bog časa), kajti prevejanost, kovarstvo, prevara in druge slabe lastnosti so mu še neznane. Častna priprostost, ljubezniva nedolžnost mi vas ne bode videli v svojej domovini: kdo bi mislil, da ste se ve, zapustivši Nemčijo preselile v Rusijo? Kdo bi mogel tukaj iskati čednosti zlatega veka? . . .“

Taki so bili ruski predniki. Je-li se pa more tudi o sedanjih Rusih tako govoriti?

ljana stoji nij bilo menda v tem volilnem razredu še nikdar take žive agitacije. Protivniki so vse žile napeli, vsa sredstva, ki jih ima vladajoča stranka so se rabila. Dežman je predvčeranjem vse mesto pretekkel, sam deželni glavlar je ponižal se za korteša, mestni župan je dirjal okolo in obdelaval posamezne volilce, žugali in obetali so, kakor more le stranka katera vlada. Iz tega je razvidno, kako vse težji je bil naš položaj. Mi nemamo nič, nego svojo pošteno idejo, kdor je naše kandidate volil, volil je za idejo kot mož neodvisen. Tudi so bili nasprotniki agitacijo začeli za ta razred prej nego mi, ki smo bili pozornost bolj na tretji razred obrnili. Ne sme se pozabiti, da smo bili sedem let pasivni in sedaj vsi vidimo kako škodljivo je to bilo za našo stvar. Več je pa taci nemških prisiljencev, kateri so prej narodnjakom moško obljubili, da ne pojdejo volit, ali če pojdejo, da bodo naše mestjane volili. Kakor številke kažejo (in mi se dobro mej soboj poznamo) nijso moževske besede držali. Te može si bode treba zapomniti, in — ker od našega ljudstva žive, z našim narodom trgujejo, treba bode, da znamo in resno hočemo kako jih bode podpirali. Omenjamo še, in to je važno, da je jako mnogo naših narodnih volilcev (na pr. g. Střzelba, Hren itd.), ki po svojem davkoplachevanji spadajo v I. razred, pak so bili v II. razred potisnjeni, kjer uradniki dominirajo. Do družega leta se bode to predrugučilo. To bode skrb voljenih narodnih mestnih svetovalcev, da bodo zahtevali revidirano, pravilno in postavno volilno listino in kontrolirali, koliko nemškutarjev tu morda brez prava voli. Sicer pa uže samo to, da smo se narodnjaki v Ljubljani vendar jednokrat jedinstnega in resnega dela poprijeli, veliko vaga. In krepek duh, ki se kaže in našim nasprotnikom velik rešpekt dela in strah prouzročuje, uže ta kaže, da smo na pravem potu. Ne dajmo se, in ne omagajmo. Zmage, trdo in počasi, v hudem boji pridobljene, te imajo trajen pomen. Pokažimo v vsem, da imamo žilavosti in vstrajnosti dovolj, pa bode prej vse pridobljeno, nego mislimo!

— („Slovenske knjižnice“) tretji zvezek se nam je vsled premnožega družega dela zadnjih dnij še nekaj zakasnil, gotovo pak izide v kacih 4 ali 5 dneh. Vsled poslednjega predelavanja bode tragedija Tugomer obsegala več nego je bilo prej preračunjeno, namreč nekaj strani čez 12 pol. Dvanajsta pola je dotiskana. Četrti zvezek originalni reman „Na Žerinjah“ pojde potem precej v tisk.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 2. aprila je prva benefica: na korist g. Antona Stöcklna, kapelnika „Dramatičnega društva“. Predstavljala se bode prvokrat „Čarovnica“, komična opereta v 2 dejanjih, spisal J. Alešovec, godbo zložil beneficijant. — Ker je opereta izvirna, torej redka prikazen na slovenskem odru, — jako melodijozna, česar smo se pri skušnjah prepričali, — in da se mladi, zelo nadarjeni umetelnik podpira v težavnem svojem delovanji, ter da se o tem prijazno spodbuja, opozorujemo vse prijatelje slovenske Talije, da ne zamudé, ta večer predstavo obiskati, ker smo preverjeni, da bode vsakdo veselega srca gledališče zapustil. Poleg operete bode slišali novo slavnostno Ouver-turo, — umeteljno delo tudi jako nadarjenega mladega Ljubljanačana — in vrhu tega dobro

znano burko s petjem „Krojač Fips.“ — To so momenti, ki nam vzbujajo upanje, da bode ta večer zadovoljil občinstvo in beneficijanta.

— (Štajerska eskomptna banka) bode v tem letu svojo ljubljansko filijalo opustila in potem začne neka samostalna kreditna banka v Ljubljani svoje delovanje.

— (Tržaške škofije) šematizem nam je ravnokar v roko prišel in kaže, da ima ta škofija 303.021 duš, 92 far, (katerih je 11 praznih) in 99 kooperaturnih parohij, katerih je 20 praznih. Mej imeni duhovnikov nahajamo velikansko večino slovanskih imen. Da bi ti gospodje tudi v slovanskem smislu mej narodom delali.

— (Volk) je bil 22. t. m. ustreljen pri Ambrusu na Dolenjskem.

— (Uboj.) V Gorenjej Lepej vasi pri Krškem je 19. t. m. posestnik Josip Kilar v tepeži ubil Josipa Turšiča, ki sta se bila prej skregala. Pobjojnik, ki nij mislil tega zločina storiti, nego se je samo svojej strasti zavesti dal, oglasil se je sam sodnji.

— (Hrvatski „Obzor“) o našej zmagi piše tako-le: „Ako itko, to se mi Hrvati iskreno radujemo našoj slovenskoj braći na sjajnoj pobjedi, i iz svega srca im kličemo: Slava Vam! To je plod vašega odvažnoga i sloznoga rada, uztrajte u toj blagoslovljenoj slogi, koja nosi tako lijepe plodove. Osvojimo najprije svaki u svojem domu mjesto, koje nam pristoji, pa ćemo onda manjom bojazni i sigurnu zasnovati zajednicu budućnosti.“

Tujci.

27. marca:

Pri **Stenu**: Mandler iz Reke. — Weiskopf iz Dunaja. — Matajec iz Kranja. — Celigoj iz Istrije. — Wakonig iz Litije.

Pri **Malič**: Schwarz iz Travnika. — Bré iz Dunaja. — pl. Goslet iz Hrastnika. — Novy iz Trbovlja. — Klug iz Dunaja.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žlezni naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlati žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožonost, diabet, trganje, shušanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojense in je bolje nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej ujimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shoreland, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti iz grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženji v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalc in član mnogih učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Iskušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsostransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalc.

Spričevalo št. 76.921.

Obergim pern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let aučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehaših puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 30 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesscière-Biscuiten v puščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gl., 50 kr., 24 tas 2 gl.

30 kr., 48 tas 3 gl. 50 kr., v prahu 24 120 tas 10 gl.

Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih

lekarjih in apotekarskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih zastavnicah ali

povzetjih. V Ljubljani Ed. Jurčič, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Pro

dumu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca

in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (355)

Dorško olje

iz sale kitovih jeter,

iz Borgena na Norveškem;

rumeno 1 steklenica 60 kr.;

nepremočljivo brez okusa in duha 1 steklenica 80 kr.;

se železnim jodirom 1 steklenica 1 gold.

Da se ponarejevanju izogne vtisneno bode moje ime na vsakej steklenici.

(53—4)

Gabriel Piccoli,

lekar, na dunajskeji cesti v Ljubljani.

Beste Nähmaschine der Welt

Garancija zanesljiva. — Tudi na vplačevanje v obrokih.

Ljubljana, judovska ulica šte. 228.

S odličnim spoštovanjem

(453—8)

Svilo, cvrn, šivanke, aparate, pripravo za prsne gube itd. imam vedno v velikej izbiri v zalogi.

Po deželi sprejema moj potovalec, g. J. Globočnik uljudno vsa naročila, ter ob jednom podaje potrebni poduk.

Svarilo.

Zaradi od drugih strank dohajajočih ponudb jednako imenovanih strojev naj se nikdo ne da motiti, ker vsak kdor mojo mnogovrstno zalogo obiše, se prepričati more, da je resnično, kar je zgoraj povedano.

Dunajska borza 30. marca.

(izvirno telegrafične poročila.)

Enotni drž. dolg v bankovcu	66	gd.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	69	gd.	95	
1860 drž. posojilo	109	gd.	50	
Akcije narodne banke	867	gd.	—	
Kreditne akcije	158	gd.	50	
London	116	gd.	50	
Napol.	9	gd.	33	
C. k. cekini	5	gd.	48	
Srebro	101	gd.	90	

Slovenske knjige.

V „narodnej tiskarni“ se dobé, in morejo tudi po poštnem povzetji naročiti najnovejše slovenske knjige:

1. „Doktor Zober“, originalen slovenski roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.

2. „Kalifornske povesti“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.

Štev. 1797.

Razpis

službe sekundarija pri deželnih dobrodelnih napravah v Ljubljani.

Služba sekundarija pri deželnih dobrodelnih napravah v Ljubljani z letno remuneracijo 400 gold., se stanovanjem v bolnišnici, s postrežbo, s 5 sežnji drv za kurjavo in z 18 funt. sveč, je izpraznjena ter se bode na dobo dveh let oddala, ki se utegne potem še za dve leti podaljšati.

Prošnjiki za to službo imajo dokazati, da so doktorji zdravništva ali vsaj ranocelniki z diplomo, ali pa, da so vsaj zdravniške visoke šole dovršili.

Dokazati imajo tudi, da so slovenskega jezika v govoru in pisanji popolnem zmožni in neoženjeni.

Dotične prošnje s potrebnimi dokazi naj se pošljejo do

15. aprila l. 1876

vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani. (73—2)

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, 26. marca l. 1876.

Za Kranjsko jedino in samo pravi pri podpisanemu!

Poleg originalnih

Elias Howe-jevih šivalnih strojev

imam v zalogi izključljivo le jaz

Originalne Singer & Grover & Backer

šivalne stroje

po fabriškeji ceni na debelo in drobno.

Razun tega imam vedno v zalogi tudi najboljše inozemske stroje po jako znižaneji ceni in sicer: Wheeler & Wilson, Grover & Backer šte. 19, The Little Wander (zadnje na željo amerikske), Taylor, Germania, Saxonia, Wilcox & Gibbs, Express, Lincoln, Cylinder Elastic, stroji za valati itd.

Ponarejeni ali uže rabljeni, in iztečeni stroji dobé se po okoliščinah se ve da 25 do 30 % cenejši, so pa tudi za 50 % slabejši in manj vredni kot zgornji.

Edaj previdnost pri izbiri!

Kdor tedaj solidni in dobri stroj želi, obrne naj se zaupljivo na me, jaz sem se vedno trudil z zanesljivim postopanjem ohraniti moje dobro ime.

Franc Detter.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.